

РЕШЕНИЕ

№ 22940

гр. София, 11.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **8804** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. Е. Т. от [населено място], депозирана чрез адв. М. Л. от САК против Решение от 14.05.2024 г., постановено по АНД №4264/2024 г. по описа на СРС, НО, 11-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №23-4332-027390/13.11.2023 г., издадено от Началник на сектор в отдел Пътна полиция – СДВР. Със същото, на основание чл.183, ал.3, т.5, пр. 1 ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба, в размер на 30 лева за нарушение на чл. 6, т.1 ЗДвП.

В касационната жалбата се твърди, че атакуваното решение е неправилно, тъй като съдията е допуснал редица нарушения при формиране на вътрешното си убеждение, извършил е очевидно превратно тълкуване на доказателствения материал и е направил редица логически грешки при оценка на доказателствата, което е изопачило смисъла на част от тях. Според касатора неправилно са игнорирани показанията на свидетеля-очевидец Н. А. и са кредитирани показанията на полицейските служители, които са представили превратно случая, неотразявайки в АУАН свидетеля-очевидец, както и свидетелите, сигнализирали за управлението на МПС на забранено място. Твърди се също, че неправилно в АУАН е посочено, че водачът е бил сам в автомобила, като всъщност не е било така. По тези съображения се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено Претендират се

разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационната жалба – Началник сектор в СДВР, отдел "Пътна полиция" не е изразил становище по същата.

Участващият в производството прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство не са представени нови доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №23-4332-027390/13.11.2023 г., издадено от Началник на сектор в отдел Пътна полиция – СДВР. Със същото, на основание чл.183, ал.3, т.5, пр. 1 ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 30 лева за нарушение на чл. 6, т.1 ЗДвП, за това, че на 27.09.2023 г. около 13,15 ч. в [населено място], на улица без име, като водач на описан лек автомобил, по данни на свидетели очевидци, И. Т. е управлявал този автомобил по пешеходна алея с посока на движение от ресторант „Трибуни“ към ВЕЦ – Кокаляне, като при извършената проверка е установено, че водачът не е съобразил поведението си с пътен знак В2. Прието е, че след като е навлязъл след знак, забраняващ движението на съответното ППС, водачът виновно е нарушил чл.6, т.1 ЗДвП. За това деяние и на основание чл.53 ЗАНН и чл.183, ал.3, т.5 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 30 лева.

За да постанови решението си районният съд е събрал относимите писмени и гласни доказателства, чрез разпит на свидетелите, посочени в АУАН и свидетеля, поискан от жалбоподателя и въз основа на тях е установил фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Обсъждайки събраните доказателства съдът е приел за установено, че на 27.09.2023 г, около 13:15 ч. екип на 08 РУ-СДВР, в състав - Р. А. и Б. Колибарски бил изпратен по сигнал от ОДЧ за неправомерно движещ се автомобил по пешеходна алея в района на [населено място], ВЕЦ — Кокаляне, при ресторант „Трибуни“. Екипът, който по това време извършвал обход на маршрута, се отзовал на сигнала и при паркинга на ресторант „Трибуни“ установил движещ се лек автомобил „Тойота К.“, ДК № СВ 6016 РС, с водач - И. Т. и пътник на предна пасажерска седалка - Н. А.. При спирането и установяването му, Т. възразил: „Хапнахме и тръгваме“, но въпреки това спрямо него били извършени действия по проверка.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, въз основа на който е издадено и процесното НП.

Въз основа на подробен анализ на гласните доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение. Позовал се е на показанията на свидетелите, посочени в АУАН, които са посочени като свидетели очевидци. По отношение на свидетеля на жалбоподателя е приел, че със същите е изградена защитна версия, която не кореспондира с другия събран по делото доказателствен материал. При излагане на подробни мотиви въззивният съд е приел за установено извършеното нарушение.

Въззивният съд е разгледал наведените в жалбата възражения, като е изложил подробни мотиви защо приема същите за неоснователни.

След като е счел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, без допуснати съществени нарушения във формата им и на процесуалните правила, при правилно приложение на материалния закон, поради което е потвърдил обжалваното пред него НП.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалваното НП. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. НП е законосъобразно издадено и правилно е потвърдено по изложените от СРС мотиви. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл.14, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл.107, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл.105, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН (писмени по чл.127 НПК вр. чл.84 ЗАНН), подложени на проверка по чл.107, ал.5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират. В тази връзка неоснователни са доводите в касационната жалба за допуснати нарушения при формиране на вътрешното убеждение и превратно тълкуване на доказателствения материал. Не отговаря на истината твърдението, че съдът изборително е игнорирал показанията на свидетеля А. и е кредитирал показанията на другите двама свидетели, които били изпълнени с вътрешни противоречия. Свидетелските показания на всички свидетели са анализирани подробно и от мотивите на решението става ясно кои от тях са кредитирани и защо. Анализът на доказателствата е пълен, а извършената преценка е обоснована и правилна и изцяло се споделя от настоящата съдебна инстанция. Предвид това настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на решението и на НП. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. В мотивите на решението е даден отговор на всички направени от жалбоподателя възражения. Въззивният съд е изложил подробни мотиви, към които на основание чл.221, ал.2 АПК настоящата инстанция препраща и които не следва да бъдат преповтаряни. При правилно изяснената от него фактическа обстановка, СРС е достигнал до законосъобразни правни изводи относно осъществяването на фактическия състав на вмененото на касатора нарушение, с което правилно е приложил и материалния закон.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с

материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърдено НП следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на ответника се дължат разноски в производството на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.05.2024 г., постановено по АНД №4264/2024 г. по описа на СРС, НО, 11-ти състав.

ОСЪЖДА И. Е. Т. от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.